

Publicerad 2015-09-25 18:28 av Tommy Vähä-Rainio

Hittade en skrivmaskinskriven dikt i mina gömmor.

Om vad som hände innan vi blev ett par. Skriven 1988-08-16.

Jag har efter detta aldrig lagt mig ensam.

Annika

Jag vet vad du har att säga.

Jag vet,
att det blir svårt för mig.

Jag körde precis hem dig.

Det var svårt.

Svårt att skiljas.

Vi var på Victoria,

och,

såg nyförälskade ut.

Jag brände mitt hår,
på värmeljuset.

Vi höll varandra i handen,
och,
bara tittade på varandra.

Då sade du;

”så här borde jag inte göra”

Och då kysste du mig.

Vi åkte upp till Masthuggskyrkan.

Vi stod där i blåsten,
och höll om varandra.

Vinden var kylig.

Vi huttrade.

Men likväl skulle vi stå där och vara kära.

Jag skall gå och lägga mig.

Jag vet att det blir svårt.

När jag vet.

Vem jag vill ha bredvid mig.

Jag vill inte,

Men jag vet.

Att jag får lägga mig ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten